

In The Picture

Lúnasa 2016

Mieke Dupont

BC 100 km 2015

Sealbhóir Taifead na Beilge 100 km

Tá Mieke Dupont, bainisteoir próisis ag Van Roey Vastgoed, ina cónaí i Ghent lena fear céile agus cúigear leanaí. Is í an t-aon réiteoir mná (idirnáisiúnta) í do Triathlon agus Duathlon. Is é a fearr pearsanta ag an Iron Man ná 9:32. Thosaigh sí ag rith go ultra in 2014.

Cúpla mí ó shin, cuireadh cosc ort siúl mar gheall ar bhriseadh struis. Is cosúil gur gortú deas pianmhar é sin, nach ea?

Bhí briseadh struis agam ar mo femur. Tá sin ag mórchuid na reathaithe. Ní féidir liom comparáid a dhéanamh mar is é seo an chéad uair dom briseadh struis. Ní amháin go bhfuil sé seo pianmhar. Ní raibh mé in ann tacú liom féin ar mo chos freisin. Thóg sé thart ar dhá mhí sula bhféadfainn dul suas agus síos an staighre gan aon fhadhbanna. Seachas an oiliúint a chailleann tú, bhí go leor imní ort an teaghlach a chur i gcrích agus a bheith in ann mo phost a dhéanamh.

An ndéanann tú rudaí áirithe ar bhealach difriúil anois ná roimh do ghortú?

Ag lorg cúis leis an mbriseadh struis, fuair an dochtúir go raibh cuid de mo luachanna fola faoi bhun an chaighdeáin. Déanaim iarracht anois m'aiste bia spóirt a leanúint go han-chúramach, gan meáchan a chailleadh (cé go gceadaítear é sin freisin), ach ar eagla go rithfinn easnamh i luachanna fola arís. Déanaim iarracht freisin asfalt nó coincreit a sheachaint. Is é fána na Fionlainne, gach cosán uaigne feadh an Leie agus an bealach siúil gan phábháil sa Blaarmeersen mo bhealach rialta anois. Tógann sé sin an-iarracht mar bíonn claonadh agam turas a dhéanamh thar gach fréamh crainn atá leath orlach, ach freisin toisc go ndéanann sé moilliú ar an luas atá chomh híseal cheana féin.

Tá gortú fadtéarmach díreach déanta agat, ach tá tú tosaithe cheana féin ag ullmhú do Chraobh an Domhain 100 km. Ar choinnigh tú d'aclaíocht ar bhealaí malartacha, nó an gcaithfidh tú tosú ón tús?

Tá sé ag tosú ag spraoi arís, cé go bhfuil an bóthar fós fada. Tá sé ag tosú ar ais ón tús i ndáiríre. Ní raibh oiliúint mhalartach chomh follasach. Ag an am stop mé triathlon mar ní féidir liom rothaíocht ar feadh níos mó ná 45 nóiméad gan pian droma trom. Is fadhb í seo fós sa lá atá inniu ann. Ní leor uair an chloig de rothaíocht chun do riocht a choinneáil. Ina theannta sin, bhí sé seo pianmhar do mo chos agus mar sin ní rogha oiliúna i ndáiríre é. Shnámh mé ó am go chéile, díreach cosúil le rámháíocht ar an luasmhéadar. Is maith sin chun d'aclaíocht a choinneáil ar feadh dhá nó trí seachtaine, ach sin uile.

An bhfuil eagla ort go dtarlóidh gortú arís?

Tosaíonn sceideal mo thraenálaí Dé Luain. Glaonn sé ar an méid a dhéanaim go dtí sin ag 'imirt'. Thosaigh mé ar ais go han-aireach. Tar éis trí mhí gan aon rud a dhéanamh, bhí a ndóthain agam, freisin toisc gur thuig mé go mbeadh an t-ullmhúchán do Chorn an Domhain beagnach níos giorra cheana féin ná an tréimhse ar shocraigh mé. Ag tús mhí Lúnasa thosaigh mé le siúlóid 10 nóiméad. An lá tar éis 15 nóiméad. Ansin lá sosa. Idir an dá linn tá mé ag 1 uair 45 nóiméad agus tosaíonn sé ag mothú mar 'siúl' arís. Bhí na chéad workouts a bhí mé tinn ar fud, agus bhí sé chomh deacair a dhéanamh amach an raibh sé an díobháil neamhthéamh nó díreach roinnt tinneas matáin. Anois is dóigh liom beagnach rud ar bith. Ach nílim chun bua a fháil. Tá an eagla domhain istigh.

Go raibh maith agat as an agallamh Mieke. Táimid ag tnúth cheana le do rannpháirtíocht i gCraobh an Domhain 100 km!

Guímid gach rath ort.

